

Χριστιανός δὲ ὅσον πέρνει. Ὁ μόνος χρηματιστής, οὗ ἡ καρδία δὲν μετεβλήθη εἰς θαλάντιον καὶ μάρσιπον ὀβολῶν. Δίδει, δίδει, δίδει.

Ὁ Θεός του εἶνε ἐν διηγεκὲς λαβεῖν-δοῦναι, ἐνῶ διὰ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων εἶναι «δοῦναι καὶ λαβεῖν». Δίδει εἰς τοὺς πτωχοὺς, εἰς τοὺς πενομένους, εἰς τοὺς ἀναπήρους καὶ ὄρφανούς. Μανθάνει ὅτι δυστυχῆς τις νέος ἀπορεῖ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ μαθήματά του; . . . Εὐθὺς ὁ Φωτίου ἀνοίγει τὸ θυλάκιον καὶ τοῦ λέγει: «Πάρε καὶ τελείωσον τὰς σπουδὰς σου!» Ἔπεσέ τις καὶ ἔθραυσε τὸν πόδα, στερεῖται δὲ τῶν πόρων θεραπείας; . . . ὁ Φωτίου, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ πάντα πληρώνων, εὐθὺς ἀμείβει τὸν ἰατρὸν καὶ τῷ ἀγοράζει τὰ φάρμακα. Ὅλοι οἱ πένητες, οἱ ἀπόκληροι τοῦ βίου, οἱ παράφρονες, οἱ δυστυχεῖς τὸν γνωρίζουσι καὶ τον λατρεύουσιν ὡς Βούδαν τινὰ ἢ Ὅσιριν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλὰ κάμετε τόπον καὶ περνᾶ . . . Εἶνε ὁ Φωτίου! Χαιρετίσατέ τον καὶ ἂν δὲν τον γνωρίζετε — τὸ ἀξίζει! Τοιοῦτοι ἄνθρωποι μᾶς τιμῶσιν.

ΓΟΡΙΛΛΑΣ

ΜΑΤΗΝ ΘΡΗΝΕΙΣ

Μάτην θρηνεῖς, εἶναι ἄργά, δὲν σ' ὠφελοῦν οἱ θρῆνοι·
Δὲν θάλλει πλέον δι' ἡμᾶς τοῦ ἔρωτος μυσίνη,
Δὲν στέφει δρόσος τῆς αὐγῆς ἀποκοπέντας κρίνους,
οὐδ' αἶγλη σφοίγους καὶ ζωῆς, πλαγγόνας μαρμαρίνους.
Ἀπρόσιτον διὰ παντός θὰ μᾶς χωρίξῃ χάσμα,
καὶ θὰ προσβλέπῃς κλαίουσα τὸ παρελθόν, ὡς φάσμα.

Ὅταν εἰς ἔρωτα πιστὸν ἡ κόρη ἀπιστήσῃ,
παλμοὺς ἄγνους προδίδουσα, καὶ ἄλλον προτιμήσῃ,
ὅταν ἡ κόρη, ὁ λαμπρὸς ἀδάμας τῆς πρωίας,
μεταβληθῇ εἰς βόρβορον τῆς μαύρης ἀπιστίας,
Αἶ! τότε πλέον, ἐριννὺς ἡ μεταμέλειά της
θὰ τὴν διώκῃ πανταχοῦ...

Ἐὰν μοιραία ἔκλαμψις χρηματοκιβωτίου,
Κ' ἡ θεὰ πλάνητος τῆς χθῆς καὶ σήμερον πλουτίου
Σ' ἐθάμβωσεν, ὥστε τὸ πᾶν εὐθὺς νὰ λησμονήσῃς,
καὶ τῶν μυχιῶν πόθων σου αὐτὸν νὰ προτιμήσῃς,
οὐδεὶς σοὶ ἔπταισεν, οὐδεὶς, παλιμβουλος καρδία,
Καὶ ἤδη, θρῆνι ἐν λυγμοῖς καὶ φροῦδῳ μετανοίῃ.

1894.

ΦΡΕΑΤΤΕΥΣ